

Individ er iagttaget at være 16 Pd. Udvalget har derfor vistnok truffet det Rette ved at indskrænke Fredningsbestemmelserne for Lax og Orred til de første Bænde, og er, hvad Orred og Sølt angaar, deri afvejet fra mit til Forhandling forelagte Udkaft, hvis § 11 blev udfødt af de almindelige Bestemmelser om Saltvandsfiskeriet. Sligemaade maa jeg erkjende den Forandring rigtig, som er foregaaet med mit Forslags § 9, og at det, navnlig af Hensyn til Bornholm, ikke passede at sætte 7 Em. som mindste Størrelse for Kjøb og Salg af Silb over hele Landet; thi som bekendt opnaar den under nævnte Ø forekommende Silb ikke nær den Størrelse som i Drefund og Belterne og fremdeles, hvor Vandets stærkere Salthed tilføder den en Udsvilling, som bedre svarer til dens Stilling i Fiskeriget. Middelsstørrelsen af den bornholmste Silb kommer til at staa omtrent ved 6 Em., og til Bevis for, hvorledes Vandets Saltholdighed virker, kan anføres, at den, som allerede ovenfor ansørt, overhovedet falder første Best end Øst for Den, upaatvilelig som Følge af Vandets større Salthed det første end det sidste Sted. Som det ses af Udvalgets Lovforslag § 67 er Silben ganske stillet udenfor Maalbestemmelse, fordi en saadan efter det Dørligste ikke vilde kunne gives ens for hele Landet, og der skjønnes ej heller at ville kunne flyde væsentlige Ulemper heraf, naar den Massestørrelse fastholdes, som vore Fiskere hele Landet over hidtil have brugt til deres Silbenet.

Blandt de Mange, jeg kom i Berøring med, for at faa Meddelelser, skal jeg, foruden Byfoged Olivarius i Rønne, nævne Fisker Andersen Jensen af Raas, i Nærheden af det saakaldte Sohns Kapel. Han vidste ikke noget Ønske at stille i Henseende til nye Lovbestemmelser og troede, at det gik med alle de andre Fiskere som med ham. Indbyrdes enedes Fiskerne, saavidt han var kjendt, godt under Driften af deres Kæring; derimod klagede han over Blevingsvragerne (som drive efter Silb) — ikke de staaen — fordi de saa ofte satte ind paa Bornholmernes Laxefrage. Da Laxefiskeriet i Almindelighed gaar for sig udenfor den søterritoriale Grænse, er derved Sntet at gjøre.

J Allinge udtalte Borgermester Markmann, i hvis Person tillige Funktionerne som Loldinspektør, Postmester og Telegrafbestyrer vare forenede, at Forholdene stode lidt forskjelligt fra de andre Dens Fiskestationer. Fiskerne der gjorde ikke Stort ved deres Haandtering, men passede hellere Lørd og anden Gjering. Silbefisket forsømtes; kun om Efteraaret brugtes nogle Laxefrage; de søgte derimod deres Hovedfortjeneste ved det saakaldte „Kadretjeri“, d. e. Handel med forbisfende Skibe, hvorfor Pladsen ligger meget bekvemt; men dette Erhverv stillede sig paa Grund af de stegne Priser paa Fornsødenheder, nu ikke mere saa gunstigt. Som Grund for, at Silbefisket forsømtes, angav Fiskerne, at det ej kunde lønne sig, fordi en Mængde Svenske anløb Havnen med deres Fangst og nedsatte Priserne for dem; de udtalte Ønske om et Forbud herimod. Men ganske modsat ønskede den øvrige Byens og Omegnens Befolkning, at ingen Hindring maatte blive lagt de svenske Fiskere imod, da den havde dem at takke for, at de fik den til deres Forbrug saa nødvendige Silb; ellers fik de ingen. Kjøbstads- og Landboerne begjærlige endog svenske Fruentimmer følge med til at staa bi ved Garnenes Røgt og Madlavning; de tage da midlertidig Station 14 Dage ad Gangen, og komme igjen, naar de have været i Hjemmet for at barke Rættene m. m. Deres Drivegarn ere 26 Favne lange og 3 Favne dybe med 8½ Snese Maffer. — Med Havnefoged Hammer besøgte jeg et nyt anlagt Rageri, der i 2 Num kunde optage 80 D Silb ad Gangen. Silben røges blød, kan kun holde sig 14 Dage, forsendes til Kjøbenhavn. Det flader Barenns Udseende meget, at Indvoldene udrides af Bugen, uden at denne opskræres; derefter vaskes de, opstryges og lufttørres, førend de bringes i Hede og tilsidt i Røg; et Parti kan efter denne Omgangsmaade gjøres færdig paa 1 Dag.

J Sandvig gave Fiskerne Niels Jensen og Hans Peter Hammer Oplysninger, samstemmende med hvad jeg Dagen forud havde hørt i Raas. De havde ingen Ønsker at foredrage i Henseende til Lovgivning, men klagede meget over, at Svenskerne vare dem imod og nedsatte Priserne for dem, og de paastode, at de jævnlig drev og fishede indenfor ½ Mil fra Land.

Gudhjem, hvorfra den meste Overfart til Christiansø finder Sted, er uidentvøl det anseligste Fiskerleje paa Bornholm. Her ere Forholdene ganske anderledes; Svenskerne taales ikke; Fiskeriet drives livligt, og i de fleste Fiskerboliger havs Anstalt til Røgning af Silb, som alle gaa til Kjøbenhavn. Fiskerne forsmaa ej heller at bruge Kadretjeriet; til Lovbestemmelser sporedes ingen Trang; Svenskerne, sagde de, skulde de nok selv holde borte.

J Fiskerlejet Leign angav Sogneraadsmellem Jørgensen, som har Salteri med en Afætning af 400 Tdr. Silb aarlig, at der findes 30 Fiskerfamilier. Der kommer kun saa Svenske, som nu, siden Salteri er oprettet, slet ingen Stade kunne gjøre. Laxefiskeri med Døksbaade tiltager; de holde da helst Station ved Christiansø, om hvilken der siges at være flest Fisk til høj Vægt; der fanges flere til 56 og en enkelt til 60 Pd. Havneanlæg var begyndt og forventedes udført uden at have noget større Tilflugt nødig end 1000 Pd.